

Dosarul nr. 2ra-871/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Central (jud: R. Țurcanu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: S. Iorgov, O. Cojocaru B. Bîrca)

ÎNCHEIERE

22 mai 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecător
judecătorii

Ion Druță
Tatiana Vieru
Maria Ghervas

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Irina Duminica, reprezentată de avocatul Sergiu Russ,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Irina Duminică împotriva Instituției Publice „Agenția Servicii Publice” cu privire la anularea ordinului, restabilirea în funcție și repararea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei din 22 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de Irina Duminică și s-a menținut hotărârea din 18 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central,

c o n s t a ț ă :

La data de 05 februarie 2018 Irina Duminica a depus cerere de chemare în judecată împotriva IP „Agenția Servicii Publice” cu privire la anularea ordinului, restabilirea în funcție și repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, în temeiul contractului individual de muncă nr. 496p din 26 iulie 2012 a fost angajată la Î.S. Centrul Resurselor Informaționale de Stat „Registru”, în funcția de inginer al Biroului verificarea informației al Secției de înmatriculare vehicule a Direcției de înregistrare a transportului și Calificarea Conducătorilor Auto, iar, prin ordinul nr. 1p din 16 ianuarie 2016 a fost transferată în funcția de inginer de categoria II.

În temeiul Acordului suplimentar nr. 227/17 din 30 martie 2017 privind efectuarea unor modificări la Contractul individual de muncă, funcția reclamantei a fost stabilită ca fiind inginer categoria I al Biroului Verificarea Informației, cu salariul de funcție în mărime de XXXXX lei.

În continuare, reclamanta a notat că la 29 septembrie 2017 întreprinderea pârâtă a emis ordinul nr. 184 cu privire la preavizarea salariaților despre concedierea în legătură cu reducerea numărului sau a statelor de personal, care i-a fost adus la cunoștință la 17 octombrie 2017, sub semnătură, ca salariat care urmează a fi disponibilizat pe motivul reducerii statelor de personal.

A relatat reclamanta că, la 25 septembrie 2017 a depus la Direcția resurse

umane o cerere prin care a solicitat anexarea la dosarul personal a actelor care confirmă faptul că este divorțată, copilul este întreținut doar de ea, iar tatăl copilului este decăzut din drepturile părintești, rugând ca această informație să fie luată la evaluarea dreptului preferențial de a fi lăsată la lucru.

În perioada 19 decembrie 2017 – 23 decembrie 2017 reclamanta s-a aflat în concediu medical.

La data de 26 decembrie 2017, reclamanta a fost informată despre faptul că este concediată pe motivul reducerii statelor de personal, în temeiul ordinului nr. 619p din 13 decembrie 2017.

De asemenea, a invocat că prin ordinul nr. 682 p din 26 decembrie 2017, a fost modificat ordinul de concediere din 13 decembrie 2017, în partea ce ține de data încetării contractului individual de muncă și anume din 26 decembrie 2017.

Astfel, nu este de acord cu faptul concedierii sale pe motivele invocate, concediere pe care o consideră ilegală deoarece pârâtul a ignorat dreptul preferențial al reclamantei de a fi lăsată la lucru în cazul reducerii statelor de personal, drept garantat de legislația muncii în vigoare.

În această ordine de idei a notat că, angajatorul era obligat de a evalua dreptul preferențial al fiecărui angajat din cadrul structurii lichidate de a fi lăsați la lucru, ținând cont de calificarea și productivitatea muncii acestora, precum și de criteriile indicate la art. 183 alin. (2) Codul muncii, în cazul stabilirii unor egale calificări și productivități a muncii. Or, reclamanta la momentul inițierii procesului de reducere a statelor de personal dispunea de o calificare și productivitate mai înaltă ca unii salariați, ce nu au fost propuși pentru reducere.

Astfel, reclamanta a reținut că activează în cadrul întreprinderii pârâte din data de 26 iulie 2012, adică are o vechime în muncă semnificativă, de peste 5 ani, dispune de studii superioare universitare, la momentul inițierii procesului de reducere a cadrelor dispunea de funcția și gradul de calificare de inginer de categoria I, nu a fost sancționată niciodată disciplinar, fiind divorțată de una singură întreține un copil minor, tatăl copilului neparticipând la întreținerea minorului a fost decăzut din drepturile părintești, de asemenea, întreprinderea pârâtă odată cu preavizarea în legătură cu reducerea statelor de personal nu a propus reclamantei un alt loc de muncă în cadrul unității respective, cum prevede art. 88 alin. (1) lit. c) Codul muncii.

A considerat reclamanta că prin faptul concedierii ilegale îi sunt lezate grav drepturile garantate de a munci, fiindu-i cauzată o puternică stare de stres și nervozitate, suferințe psihice.

A mai menționat că procedura prealabilă de soluționare a prezentului litigiu a fost respectată prin propunerea respectivă, care a fost recepționată de pârât la 16 ianuarie 2018, însă a fost ignorată.

În acest context reclamanta a solicitat anularea ordinului cu privire la încetarea contractului individual de muncă nr. 619p din 13 decembrie 2017, în partea ce ține de concedierea reclamantei Irina Duminica, restabilirea reclamantei în funcția deținută până la concediere, încasarea din contul pârâtului în beneficiul reclamantului a salariului pentru absența forțată de la muncă, încasarea din contul pârâtului a prejudiciului moral cauzat în mărime de 20 000 lei și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 18 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, s-a respins ca neîntemeiată acțiunea depusă de Irina Duminica împotriva IP „Agenția Servicii Publice” cu privire la anularea ordinului, restabilirea în funcție și repararea prejudiciului material și moral.

Prin decizia din 22 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Irina Duminică și s-a menținut hotărârea din 18 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central.

La 12 martie 2019 Irina Duminică, reprezentată de avocatul Sergiu Russ, a declarat recurs împotriva deciziei din 22 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului, recurentul a reiterat circumstanțele expuse în fața instanțelor ierarhic inferioare, insistând că instanța de apel a interpretat eronat normele de drept material, în special prevederile art. 183 Codul Muncii, precum și faptul că, au fost neglijate regulile de administrare a probelor, astfel că, a fost concediată, deși dispunea de o calificare și productivitate mai ridicată a muncii, decât colegii, în raport cu care nu a fost încetate contractele individuale de muncă.

În acest sens, recurentul a solicitat casarea hotărârilor instanțelor ierarhic inferioare, cu restituirea cauzei instanței de apel pentru rejudecare, sau pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie admisă acțiunea depusă de Irina Duminică.

La 03 mai 2019 IP „Agenția Servicii Publice” a depus referință la recursul declarat de Irina Duminică, prin care a solicitat respingerea acestuia și menținerea deciziei din 22 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 22 noiembrie 2018, fiind expediată participanților la proces la 11 ianuarie 2019, iar date care ar confirma recepționarea acesteia la materialele dosarului lipsesc.

În acest sens CtEDO a admis faptul că instituirea unor termene pentru sesizarea instanței este o cale de realizarea a unei bune administrări a justiției, cu condiția ca impunerea acestora să nu lezeze dreptul de acces la justiție în substanța sa. De aceea, Curtea a constatat că impunerea unui termen de recurs care să curgă de la data pronunțării hotărârii, pe care părțile nu o cunosc întotdeauna, și de la data depunerii hotărârii la grefa instanței care a pronunțat-o este dovada unui formalism excesiv care a condus la anularea, în substanță, a posibilității reclamantului de a sesiza o instanță.

Astfel, luând în considerare cele menționate, se constată că cererea dedusă judecății a fost declarată în termenul legal de 2 luni, prevăzut de art. 434 alin. (1) CPC.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Irina Duminica, reprezentată de avocatul Sergiu Russ, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a actului judecătoresc recurat.

Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (*hotărârea Trevisanato contra Italiei din 15 septembrie 2016*).

Din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Irina Duminica, reprezentată de avocatul Sergiu Russ, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție
d i s p u n e:

Recursul declarat de către Irina Duminica, reprezentată de avocatul Sergiu Russ, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecător

Ion Druță

judecătorii

Tatiana Vieru

Maria Ghervas